

[Wilhelm]

er ansvarlige for dette område. Det vil vi selvfølgelig rykke for. Nu har vi også den mulighed at få det belyst gennem spørgsmål i forbindelse med de forslag, der her er fremsat.

Jeg skal herefter kommentere nogle af indlæggene.

Skatteministeren sagde, at han tolkede byrettens dom således, at lovgivningen er i orden, men det er den administrative udbygning, der mangler. Det er noget af det samme, som statsministeren sagde i sin umiddelbare kommentar til dommen. Det var måske undskyldeligt dengang – han havde jo ikke læst de 2.000 sider, eller hvor meget det var, og heller ikke kommentaren fra de skattejuridiske kyndige. Men det er ikke længere undskyldeligt, hvis regeringen virkelig mener, at lovgivningen er i orden, når det faktisk forholder sig sådan – det fremgår af den kommentar, der er givet af Koch-Nielsen, og af selve dommens præmisser – at de transaktioner, som vi søger at ramme med disse tre forslag, stadig væk er fuldt legale, hvis man ikke laver lovgivningsgrundlaget om.

Vedrørende fondsforlaget sagde skatteministeren, at han kunne henvise til svaret til hr. Kaj Hansen for nogen tid siden, hvoraf det fremgik, at der var nedsat et udvalg, kommissoriet var klart, og på et eller andet tidspunkt ville der komme forslag fra regeringen. Jeg beklager at måtte sige, at det finder jeg ikke tilfredsstillende. Nu er det fondene, vi snakker om – det var det forslag, ministeren kommenterede med den bemærkning – og dette er en sag, som er så fordækt, så lidt oplyst i offentligheden, blandt partierne og blandt partiernes ordførere, som udtalelserne i december viste, at der er al mulig grund til, hvis man virkelig ønsker at gøre noget ved det problem, ved skatteunddragelse igennem oprettelse af private fonds, at skabe offentlighed om den sag. Der skal en grundig debat til, også mellem partierne under udvalgsarbejdet, og offentlighed, før man lige pludselig fra regeringen føler sig færdig til at komme med et eller andet forslag på grundlag af et udvalgsarbejde, vi andre ikke har adgang til. Derfor vil jeg sige til ministeren, at jeg finder det ikke helt tilfredsstillende, at han bare henviser til, at der er nedsat et udvalg, og at kommissoriet er klart, for rent faktisk har justitsministeren jo sagt, at det gjorde han allerede for 5 år siden.

Den socialdemokratiske ordfører må jeg igen takke for sympatien for disse forslag. Det var specielt de tre første forslag, han var positiv over for. På den baggrund var det lidt mærkeligt, at han kunne tilslutte sig ministerens bemærkninger, for ministerens bemærkninger netop om de tre forslag gik, så vidt jeg hørte, på, at lovgivningen var i orden, og at det kun var den administrative udbygning, der manglede, men det er muligt, der er noget, jeg ikke har hørt.

Hr. Camre konstaterede rigtigt, at forslagene ikke kun vender sig imod den specielle Glistrupudnyttelse. Det står også i bemærkningerne til dem. Der er langt mere generelle anvendelsesmuligheder for disse regler, og det er lige præcis disse mere generelle anvendelsesmuligheder, som ikke er kendt ulovlige med dommen fra byretten.

Hr. Glistrup var imod alle fire forslag, og det kan på sin vis ikke undre – og dog. For hvis hr. Glistrup vil fortsætte sin PR-virksomhed om fremskridtspartiets moralske grundlag, hvorfor det i virkeligheden blev skabt, og hævde, at hele hans optræden med sit skattekort skyldtes, at han idealistisk ville gøre befolkningen opmærksom på råddenskab i det danske skattesystem, så er det dog mærkeligt, at han ikke vil være med til at lukke nogle af de råddenskabsmuligheder, som han selv har vist kunne udnyttes til at føre en temmelig stor indkomstskat ned på nul. For det er jo det, der her er tale om. Det vil hr. Glistrup altså ikke, og det tager vi til efterretning. Det tror jeg da ikke at vi er særlig kedede af, for det gør det jo lidt tydeligere, hvem det er der har interesse i disse ting.

Påstanden om, at en vedtagelse af disse forslag ville sende titusinder ud i arbejdsløshed, og at der er tale om de sidste åndehuller, man vil lukke, synes jeg nok er både temmelig drastisk og temmelig selvmodsigende. Nu påstår hr. Glistrup som bekendt, at ondskaben skyldes alene indkomstskatteska-laen, og den skal væk, men nogle indtægter opererer fremskridtspartiet dog trods alt med, og blandt dem, de ikke hidtil har for-nægtet totalt, er selskabsskatter og forskellige andre ting; det har de aldrig ønsket skulle aldeles væk. Hvad er der så egentlig forkert i at prøve at få håndhævet disse selskabsskatter? At undgå at de bliver bragt til nul, ved at man kalder det fonde i stedet for og ud-spreder det tynde slør mellem aktieselskabet,